

Đức Chúa Trời của Nhiệt Tình và Lòng Trắc Ẩn

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Thi thiên 103:13, Ê-sai 49:15, Ô-sê 11:1–9, Ma-thi-ơ 23:37, 2 Cô-rinh-tô 11:2, 1 Cô-rinh-tô 13:4–8.*

CÂU GỐC: “Đàn bà há dễ quên con mình cho bú, không thương đến con trai ruột mình sao? Dầu đàn bà quên con mình, ta cũng chẳng quên người” (*Ê-sai 49:15*).

Cảm xúc thường được xem là điều không nên có và nên tránh. Đối với một số người, cảm xúc tự bản chất là không hợp lý, và do đó, một người đàn ông hay một người đàn bà mạnh mẽ ít khi được mô tả như một người “đa cảm”. Trong một số triết học Hy Lạp cổ xưa, một người được xem là lý tưởng nếu họ hầu như không bị ảnh hưởng bởi đam mê hoặc họ có thể kiểm soát cảm xúc của mình bằng lý trí.

Đúng vậy, cảm xúc không kiểm chế được có thể gây ra rắc rối. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã tạo ra con người có khả năng cảm xúc, và chính Đức Chúa Trời được bày tỏ qua suốt Kinh thánh như một Đấng có nhiều cảm xúc sâu đậm. Nếu Chúa có thể trải qua những cảm xúc thâm thúy ấy, như Kinh thánh luôn miêu tả, thì cảm xúc tự bản chất không thể là xấu hoặc phi lý—vì Đức Chúa Trời của Kinh Thánh là Đấng hoàn toàn tốt lành và có trí tuệ hoàn hảo.

Thật ra chúng ta có thể thu thập được nhiều sự thật tốt đẹp từ việc nhận thức được rằng tình yêu của Chúa dành cho chúng ta là một tình yêu với cảm xúc sâu đậm, nhưng luôn luôn đi kèm với lời cảnh báo rằng mặc dù tình yêu của Chúa (đa cảm hay không) là hoàn hảo, nhưng không nên nghĩ rằng tình yêu ấy giống hệt như những cảm xúc mà con người kinh nghiệm.

*Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 25 tháng 1.

Hơn Cả Tình Mẹ

Có lẽ tình yêu lớn nhất mà con người được kinh nghiệm là tình yêu của cha mẹ dành cho con cái. Kinh Thánh thường sử dụng hình ảnh mối liên hệ giữa cha mẹ và con cái để mô tả lòng thương xót diệu kỳ của Đức Chúa Trời đối với con người, nhấn mạnh rằng lòng thương xót của Ngài lớn hơn gấp nhiều lần so với những tình mẫu tử/phụ tử sâu sắc nhất và đẹp đẽ nhất của con người.

Đọc Thi thiên 103:13, Ê-sai 49:15 và Giê-rê-mi 31:20. Những miêu tả này nói gì về bản chất và chiều sâu của lòng thương xót của Đức Chúa Trời?

Theo những câu Kinh Thánh này, Đức Chúa Trời xem chúng ta như những đứa con yêu dấu của Ngài, yêu thương chúng ta như một người cha, một người mẹ nhân từ yêu thương con cái mình. Tuy nhiên, như Ê-sai 49:15 giải thích, ngay cả một người mẹ cũng có thể “quên đứa con mình cho bú” hoặc “không thương xót đứa con trai mình cứu mạng”, nhưng Đức Chúa Trời không bao giờ quên con cái Ngài, và lòng thương xót của Ngài không bao giờ phai nhạt (*Ca-thương 3:22*).

Đáng chú ý, chữ *raham* trong tiếng Hê-bê-rơ được dùng để chỉ lòng trắc ẩn ở đây và trong nhiều câu khác mô tả tình yêu nhân từ dồi dào của Chúa, được cho là bắt nguồn từ tiếng Do Thái có nghĩa là tử cung (*reham*). Và do đó, như các học giả đã lưu ý, lòng trắc ẩn của Đức Chúa Trời giống như là “tình yêu từ bụng mẹ”. Thật vậy, tình yêu đó lớn lao hơn bất cứ lòng thương xót nào của con người, kể cả lòng trắc ẩn của một người mẹ dành cho đứa con sơ sinh của mình.

Theo Giê-rê-mi 31:20, Đức Chúa Trời xem dân sự giao ước của Ngài là “con yêu dấu” và “đứa con ưa thích” của Ngài, mặc dù thực tế là họ thường nổi loạn chống lại Ngài và làm buồn lòng Ngài. Dù vậy, Đức Chúa Trời vẫn tuyên bố: “Ta còn nhớ đến nó lắm” “Ta đã động lòng vì nó” và “Phải, Ta sẽ thương xót nó”. Từ được dịch lòng thương xót ở đây là (*raham*), để chỉ lòng từ ái thiêng liêng. Hơn nữa, cụm từ “Ta còn nhớ đến nó lắm” có thể được dịch theo nghĩa đen là “Nội tâm Ta gào thét”. Ngôn ngữ nội tâm sâu đậm ở đây diễn tả cảm xúc thiêng liêng, biểu thị độ sâu tận cùng của tình yêu trắc ẩn của Đức Chúa Trời với dân sự Ngài. Ngay cả khi họ không chung thủy, Chúa vẫn tiếp tục tuôn đổ dồi dào sự thương xót và lòng nhân từ Ngài cho dân Ngài, vượt quá mọi mong đợi hợp lý.

Trong chúng ta, biết rằng lòng nhân từ Đức Chúa Trời dành cho chúng ta giống như lòng nhân từ của cha mẹ yêu thương con cái mình là một điều an ủi lớn. Tuy nhiên, một số người có thể cảm thấy khó khăn vì họ không được cha mẹ yêu thương. Lòng thương xót của Đức Chúa Trời có thể được bày tỏ bằng những cách nào khác?

Tình Yêu Đau Buốt Lòng

Chiều sâu khôn lường của tình yêu trắc ẩn Đức Chúa Trời dành cho nhân loại được thể hiện qua Ô-sê. Đức Chúa Trời đã truyền lệnh cho tiên tri Ô-sê: “Hãy đi, lấy một người vợ gian dâm, và con cái ngoại tình; vì đất này chỉ phạm sự tà dâm, lia bỏ Đức Giê-hô-va” (Ô-sê 1:2). Ô-sê 11 sau này mô tả mối liên hệ giữa Đức Chúa Trời và dân Ngài, nhưng với ẩn dụ về một người cha yêu thương con mình.

Đọc Ô-sê 11:1–9. Hình ảnh trong những câu này làm sống động cách Chúa yêu thương và chăm sóc dân Ngài ra sao?

Tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho dân sự Ngài được ví như tình cảm dịu dàng của cha mẹ dành cho con cái. Kinh Thánh dùng hình ảnh cha mẹ dạy một đứa bé tập đi; ôm đứa con yêu quý của mình vào lòng; chữa lành và nuôi dưỡng; và chăm sóc ân cần. Kinh Thánh cũng nói rằng Đức Chúa Trời “đã bông” dân Ngài “Như một người bông con trai mình” (*Phục truyền 1:31*). “Chính Ngài đã lấy lòng yêu đương thương xót mà chuộc họ. Ngài đã ẵm bông, và mang họ trong các ngày thuở xưa” (*Ê-sai 63:9*).

Trái với sự thủy chung không lay chuyển của Đức Chúa Trời, dân sự Ngài đã nhiều lần bất tín, rồi cuối cùng đẩy Ngài ra xa để tự chuốc lấy sự phán xét và khiến Ngài vô cùng đau buồn. Đức Chúa Trời đầy lòng trắc ẩn nhân hậu, nhưng không bao giờ loại trừ công lý. (Như chúng ta sẽ thấy trong bài học sau, tình yêu và công lý đi chung với nhau.)

Bạn đã bao giờ phiền muộn về điều gì đó đến mức lòng dạ bạn quặn đau? Đó là hình ảnh được dùng để diễn tả chiều sâu cảm xúc của Chúa đối với dân Ngài. Hình ảnh tấm lòng quặn thắt và lòng trắc ẩn như nung như đốt là ngôn ngữ tượng hình diễn tả những xúc cảm sâu đậm, được dùng cho Chúa lẫn con người.

Hình ảnh về lòng thương xót như bị nung đốt (*kamar*), được dùng trong trường hợp hai người đàn bà đến trước Sô-lô-môn, mỗi người đều nhận cùng một đứa bé là con mình. Khi Sô-lô-môn ra lệnh xé đôi đứa trẻ (không có ý định làm hại nó), hình ảnh này mô tả phản ứng đầy cảm xúc của người mẹ thật (*1 Các vua 3:26; so sánh với Sáng thế Ký 43:30*).

Ai đã từng làm cha mẹ đều biết bài học muốn nói gì. Không một tình yêu trần thế nào có thể so sánh được. Điều này giúp chúng ta hiểu thế nào về tình yêu Đức Chúa Trời dành cho chúng ta? Và sự hiểu biết này sẽ cho chúng ta niềm an ủi nào?

Lòng Trắc Ẩn của Chúa Giê-Su

Tân Ước cũng dùng hình ảnh tương tự như trong Cựu Ước để mô tả lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Phao-lô gọi Đức Chúa Cha là “Cha hay thương xót, là Đức Chúa Trời ban mọi sự yên ủi” (2 *Cô-rinh-tô* 1:3). Hơn nữa, Phao-lô giải thích trong Ê-phê-sô 2:4 rằng Đức Chúa Trời “giàu lòng thương xót” và cứu chuộc con người “vì có lòng yêu thương lớn lao Ngài đem mà yêu chúng ta”

Trong nhiều câu chuyện ngụ ngôn khác nhau, chính Đấng Christ liên tục dùng những từ ngữ diễn tả cảm xúc đau thấu ruột gan để mô tả lòng thương xót của Đức Chúa Cha (*Ma-thi-ơ* 18:27, *Lu-ca* 10:33, *Lu-ca* 15:20). Và ngôn ngữ mô tả lòng thương xót thiêng liêng trong Cựu Ước lẫn Tân Ước cũng được dùng trong các sách Phúc âm để diễn tả sự phản ứng đầy trắc ẩn của Đức Chúa Giê-su đối với những người gặp nạn.

Đọc Ma-thi-ơ 9:36, 14:14; Mác 1:41, 6:34; và Lu-ca 7:13. Xem thêm Ma-thi-ơ 23:37. Những câu này làm sáng tỏ phản ứng của Đấng Christ ra sao trước hoàn cảnh khốn cùng của con người?

Trong các sách Phúc âm, Đấng Christ đã nhiều lần động lòng thương xót trước những người đang tuyệt vọng hoặc thiếu thốn. Và Ngài không chỉ cảm thương mà còn giải quyết những nhu cầu của họ.

Đức Chúa Giê-su cũng than khóc về dân sự Ngài. Chúng ta có thể hình dung những giọt lệ trong mắt Đấng Christ khi Ngài nhìn về phía thành Giê-ru-sa-lem—“ Bao lần Ta muốn nhóm họp các con người như gà mái túc con mình lại ấp trong cánh, nhưng các người chẳng khứng!” (*Ma-thi-ơ* 23:37). Ở đây, chúng ta thấy rằng lời đau buồn của Đấng Christ rất gần gũi với lời đau buồn của Đức Chúa Trời trong Cựu Ước. Thật ra, nhiều học giả Kinh Thánh lưu ý rằng hình ảnh một con chim đang chăm sóc chim non là hình ảnh chỉ được dùng cho thần thánh ở vùng Cận Đông cổ xưa. Chúng ta thấy ở đây sự ám chỉ đến hình ảnh trong Phục truyền Luật lệ Ký 32:11, về Đức Chúa Trời như một con chim bay lượn chung quanh, bảo vệ và chăm sóc con nhỏ.

Không có dẫn chứng nào về tình yêu thương bao la của Đức Chúa Trời vĩ đại hơn việc chính Đức Chúa Giê-su—Đấng đã phó chính Ngài vì chúng ta để thể hiện tình yêu thương tột cùng ấy. Tuy nhiên, Đấng Christ không chỉ là hình ảnh hoàn hảo của Đức Chúa Trời, Ngài cũng là mẫu mực hoàn hảo của nhân loại. Làm thế nào chúng ta có thể uốn nắn cuộc đời mình theo cuộc đời Đấng Christ, chú tâm vào nhu cầu của người khác, và do đó, chúng ta không chỉ rao giảng về tình yêu của Chúa mà còn bày tỏ tình yêu ấy qua những việc làm cụ thể?

Một Đức Chúa Trời Ghen Tương?

Đức Chúa Trời của Kinh Thánh là “Đức Chúa Trời nhân từ”. Trong tiếng Hê-bê-ơ, Chúa được gọi là *el rahum* (Phục truyền 4:31). Từ “*el*” có nghĩa là “Chúa” và *rahum* là một dạng khác của gốc lòng trắc ẩn (*raham*). Dầu vậy, Đức Chúa Trời được gọi không những là Đức Chúa Trời nhân từ mà cũng là Đức Chúa Trời ghen tương, ‘*el qana*’. Như Phục truyền Luật lệ Ký 4:24 nói, “Giê-hô-va Đức Chúa Trời các ngươi là ngọn lửa hay thiêu đốt, một là Đức Chúa Trời ghen tương” [*el qana*']. (Xem Phục truyền 4:24, 6:15; Giô-suê 24:19; Na-hum 1:2.)

Lời tuyên bố trong 1 Cô-rinh-tô 13:4 tuyên bố rằng “tình yêu thương không ghen tị”. Vậy có thể nào Đức Chúa Trời lại là một “Đức Chúa Trời ghen tương”? Đọc 2 Cô-rinh-tô 11:2 và xem xét cách dân sự Đức Chúa Trời – qua các chuyện kể lại trong Kinh Thánh – đã không tín trung với Ngài (ví dụ, xem Thi thiên 78:58). Những đoạn Kinh Thánh này làm sáng tỏ điều gì về sự “ghen tương” thiêng liêng.

Sự “ghen tương” của Đức Chúa Trời thường bị hiểu lầm. Nếu chúng ta gọi ai đó là một bà vợ/ông chồng hay ghen, thì chắc đó không phải là lời khen. Từ ghen tị thường mang hàm ý tiêu cực trong nhiều ngôn ngữ. Tuy nhiên, trong Kinh Thánh, sự ghen tương của Chúa không có hàm ý tiêu cực. Đó là tình cảm chính đáng của một người chồng yêu thương dành độc quyền trong mối liên hệ với vợ mình.

Trong khi có một loại ghen tương trái với tình yêu (1 Cô-rinh-tô 13:4), thì lại có một loại “ghen tương” tốt và chính đáng theo như 2 Cô-rinh-tô 11:2. Phao-lô gọi đó là “cái ghen của Đức Chúa Trời” (2 Cô-rinh-tô 11:2 Bản dịch 2011). Chỉ có sự ghen tương của Đức Chúa Trời luôn luôn là chính đáng và có thể được diễn tả chính xác hơn, đó là tình yêu nồng nàn của Chúa dành cho dân sự Ngài.

Sự tha thiết của Đức Chúa Trời (*qana*) đối với dân Ngài bắt nguồn từ tình yêu sâu sắc của Ngài dành cho họ. Chúa mong muốn một mối liên hệ dành riêng cho dân Ngài; chỉ một mình Ngài là Chúa của họ. Tuy nhiên, Đức Chúa Trời thường được miêu tả như một người yêu bị khinh thường, tình yêu của Ngài không được đáp lại (xem Ô-sê 1-3, Giê-rê-mi 2:2, Giê-rê-mi 3:1-12). Vì thế, “sự ghen tương” hay “tình yêu tha thiết” của Đức Chúa Trời không bao giờ vô cớ mà là phản ứng trước sự không chung thủy và gian ác của dân sự Ngài. Sự ghen tương của Chúa (hay “tình yêu tha thiết”) không mang hàm ý tiêu cực về sự ghen tương của con người. Nó không bao giờ là sự ghen tị mà luôn là niềm đam mê chính đáng của một tình yêu độc quyền với dân sự Ngài và vì lợi ích của họ.

Làm thế nào chúng ta có thể học cách phản chiếu loại “ghen tương” tốt đối với người khác, như là Đức Chúa Trời đã bày tỏ với chúng ta?

Lòng Nhiệt Huyết và Trắc Ẩn

Đức Chúa Trời của Kinh Thánh là Đấng nhân từ và đầy nhiệt huyết, và những cảm xúc thiêng liêng này được thể hiện rõ nhất qua Chúa Giê-su Christ. Một Đức Chúa Trời đầy thông cảm (*so sánh với Ê-sai 63:9, Hê-bơ-rơ 4:15*), cảm xúc sâu xa trước nỗi khốn khổ của dân Ngài (*Các Quan xét 10:16, Lu-ca 19:41*), và Ngài sẵn sàng lắng nghe, trả lời và an ủi (*Ê-sai 49:10, 15; Ma-thi-ơ 9:36, 14:14*)

Đọc 1 Cô-rinh-tô 13:4–8. Đoạn Kinh Thánh này kêu gọi bạn phản chiếu tình yêu nhân ái và diệu kỳ của Đức Chúa Trời trong các mối tương giao của bạn với người khác bằng những cách nào?

Ta ao ước được làm thân với những người có tình thương như được mô tả trong 1 Cô-rinh-tô 13:4–8. Nhưng chính ta có bao giờ tìm cách trở nên những người có đức tính như vậy đối với người khác không? Ta không thể khiến mình nhịn nhục và tử tế; ta không thể khiến mình không đố kỵ, không tự phụ, không thô lỗ hoặc không tư lợi. Ta không thể tạo trong mình một tình yêu thương để có thể “dung thứ mọi sự, tin mọi sự, trông cậy mọi sự, nín chịu mọi sự” và “chẳng hề hư mất bao giờ” (1 Cô-rinh-tô 13:7, 8). Tình yêu như thế chỉ được thể hiện trong đời sống như là trái của Đức Thánh Linh. Hãy ngợi khen Chúa, vì Đức Thánh Linh tuôn đổ tình yêu Ngài vào lòng những ai ở trong Chúa Giê-su Christ qua đức tin (*Rô-ma 5:5*).

Nhờ ân điển Chúa và quyền năng của Đức Thánh Linh, ta có thể đáp lại và phản chiếu tình yêu sâu sắc và tha thiết, nhưng luôn công bình và hợp lý của Chúa theo những cách thiết thực nào? Thứ nhất, sự đáp lại thích hợp duy nhất là thờ phượng Chúa của sự yêu thương. Thứ nhì, ta nên đáp lại tình yêu Chúa bằng cách tích cực thể hiện lòng trắc ẩn và lòng nhân ái đối với người khác. Ta không nên chỉ tìm sự an ủi cho bản thân nơi Đấng Christ, mà còn phải để mình được thúc đẩy mang sự an ủi đến cho người khác. Cuối cùng, ta phải nhận thức rằng ta không thể tự thay đổi lòng mình, nhưng chỉ có Chúa mới có thể làm việc ấy.

Thế nên, ta hãy cầu xin Chúa ban cho ta một tấm lòng mới dành cho Ngài và cho người khác—một tình yêu tinh khiết và trong trắng—nâng cao những gì tốt lành và loại bỏ những gì xấu xa.

Đây là lời cầu nguyện của chúng ta: “Nguyện xin Chúa làm đức tin của chúng con cứ gia tăng, và tình yêu của chúng con đối với nhau và đối với mọi người luôn đầy tràn... Xin Ngài làm cho lòng chúng con được vững vàng trong sự thánh khiết để chúng con được trọn vẹn trước mặt Chúa, khi Đức Chúa Giê-su, Chúa chúng ta, hiện đến với tất cả các thánh đồ của Ngài. (1 Tê-sa-lô-ni-ca 3:12, 13).

Tại sao làm chết bản ngã, sự ích kỷ, và sự bại hoại của tấm lòng tự nhiên của bạn lại là cách duy nhất để thể hiện loại tình yêu này? Bạn có những lựa chọn nào để có thể chết đi bản ngã của bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đọc Ellen G. White, “The Beatitudes” tr. 6–44, trong *Thoughts From the Mount of Blessing*.

“Tất cả những ai cảm thấy sự nghèo nàn sâu xa của tâm hồn mình, những ai cảm thấy mình chẳng có gì tốt đẹp, họ có thể tìm được sự công bình và sức mạnh bằng cách nhìn lên Đức Chúa Giê-su. Ngài phán: ‘Hỡi những ai mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta.’ Ma-thi-ơ 11:28. Ngài mời gọi bạn đánh đổi sự nghèo khó của mình để lấy sự phong phú của ân điển Ngài. Chúng ta không xứng đáng với tình yêu của Đức Chúa Trời, nhưng Đấng Christ, Đấng bảo đảm của chúng ta, xứng đáng và dư khả năng để cứu tất cả những ai đến cùng Ngài. Bất kể kinh nghiệm quá khứ của chúng ta ra sao, hoàn cảnh hiện tại của chúng ta chán nản thế nào, nếu chúng ta đến với Đức Chúa Giê-su như con người hiện tại của mình—yếu đuối, bất lực và tuyệt vọng—thì Đấng Cứu Rỗi nhân từ sẽ đón chúng ta từ xa, và sẽ dang cánh tay nhân ái Ngài mà ôm lấy chúng ta và choàng lên chúng ta chiếc áo công bình của Ngài. Đấng Christ sẽ giới thiệu chúng ta, được mặc áo choàng tinh trắng của chính bản tính Ngài, với Đức Chúa Trời. Ngài sẽ cầu xin Đức Chúa Trời thay cho chúng ta rằng: ‘Con đã thay thế tội nhân. Đừng nhìn vào đứa con tội lỗi này, nhưng hãy nhìn vào Con.’ Nếu Sa-tan lớn tiếng kiện cáo chúng ta, buộc tội chúng ta và tuyên bố chúng ta là con môi của hắn, thì quyền năng vô lượng trong huyết Đấng Christ sẽ biện hộ cho chúng ta.”—Ellen G. White, *Thoughts From the Mount of Blessing*, tr. 8, 9.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Cho dù đôi khi chúng ta nản lòng trước những lỗi lầm và thiếu sót của mình, hoặc lầm lẫn chúng ta không phản chiếu đến người khác tình yêu bao la mà Đức Chúa Trời tuôn đổ trên chúng ta, tại sao chúng ta luôn phải quay trở lại với cái tin tuyệt vời là chúng ta được Đức Chúa Cha chấp nhận bởi vì “Đấng Christ sẽ trình diện chúng ta, được mặc áo trắng của chính bản chất Ngài, với Đức Chúa Trời.” ?
2. Hãy tưởng tượng cảm xúc của người mẹ thế nào trong trường hợp hai người đàn bà đến trước Sô-lô-môn tuyên bố rằng họ chính là mẹ của cùng một đứa trẻ. Hãy xem xét lại ngôn ngữ của cảm xúc được mô tả trong 1 Các vua 3:26. Điều này làm sáng tỏ ra sao khi cũng cùng ngôn ngữ ấy được dùng trong Ô-sê 11:8 để diễn tả cảm xúc của Đức Chúa Trời dành cho dân Ngài?
3. Qua các sách Phúc âm, chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su thường động lòng trước những nhu cầu của con người. Và Ngài đã làm gì? Ngài đã hành động để đáp ứng nhu cầu của mỗi người. Riêng cá nhân bạn, hay chung cả lớp, có những phương cách thực tế nào để có thể đáp ứng nhu cầu của những người cần được an ủi?